

Resa till Torhamns fågelstation 20–22 augusti 2021

Solen stiger upp ur havet, himlen är klar och vinden vilar. Fångstnäten är nersläppta och de första fåglarna är redan inplockade för ringmärkning. Ett gäng fågelskådare från NOK börjar samlas vid Torhamns fågelstation. Martin sitter i ringmärkningsbåset. Lövsångare, ärtsångare och svarthätta är bland de första fynden. Svalorna flyger runt den lilla stugan där havet breder ut sig. Det piper och visslar i luften och knäpper bland buskar och stenar. Två havsörnar passerar i havsbandet. Klockan är strax efter sex på lördagsmorgonen. Vilken dag vi har framför oss ...

Foto: Henrik Karlsson.

Torhamns fågelstation är belägen i naturreservatet Torhamns udde i Blekinges sydöstra hörn längst ut mot havet. En vacker plats med strandängar och hedmark med enar, björnbärssnår, odon, lite björk och mycket himmel. Korna betar på området och stigar går kors och tvärs reservatet. Redan på fredagseftermiddagen anlände de första skådarna med tubkikare och ryggsäckar. Vi är ca 15 medlemmar som slutit upp omkring den här helgen. Janne, Martin och Anton sover på stationen. Vi andra är inkvarterade i diverse stugor och rum i närheten. Sandhamns marina är populärt.

Törnskata. Foto: Martin Heinrich

Vissa fågelarter har påbörjat sin flytt söderut. Storskarvar och knölsvanar samlas längs kusterna. Spovar, tärnor, änder och vadare av olika slag sträcker iväg i mindre eller större flockar. Vi ser många gråhägrar. Vi räknar, artbestämmer och noterar. Jörgen är först vid skrivboken. Sparvhök, tornfalk och lärkfalk ser vi födosöka. Varje halvtimme tar några av oss påsarna och går rundan för att vittja de 16 näten som är uppspända. Fin känsla att för mig, för första gången pilla loss en pytteliten lövsångare från trassliga nätmaskor. Antalet arter ökar; törnsångare, törnskata (den bits!), trädgårdssångare och trädpiplärka. Andra frukost, fika och lunch varvas mellan vändorna. ISLOM ropar någon och alla tubkikare vrids ut mot havet.

Härmsångare och lövsångare. Foto: Henrik Karlsson.

Svartnäbbad eller vitnäbbad, det är frågan? Avståndet är stort. Jag såg den inte alls eller var det den där svarta pricken? Storspov är lättare att känna igen både till utseende och läte. Öronen ska också vara på helspänn. Gulärta, mindre korsnäbb och rödbena är bara några av fåglarna vi hör. De som känner igen lätet vill säga.

Martin och Tommy turas om med ringmärkningen. Förutom en ring runt benet ska fåglarna vägas, vingen mätas, ålder och kön bedömas och allt noteras i loggboken. Rörsångare, gulsparv, grå flugsnappare m.m. tillkommer på listan. Nästa larm kommer från Jörgen: ROSENSTARE. En rad med skådare travar iväg med tuben över axeln till västsidans utsiktstorn. Tyvärr försvinner den snabbt. Bara Jörgen och Janne ser den. Tålamod, tålamod ... Vi ser en del segelbåtar passera, för vinden har tagit i, samtidigt som myrspovar, krickor, skedänder sträcker iväg. Hur ser vi då skillnad på sträckande skedand, kricka, gräsand och snatterand? Eller mellan brushane, grönbena och kärrensäppa? Alla försöker hjälpas åt. Tommy förklarar och tipsar vad vi, mer amatörer, ska titta på. Det går bra i boken men mycket svårare när flocken passerar i hög fart. Så här års är också en del fåglar ganska lika, i mina ögon väldigt lika. Larm igen från Jörgen: rosenstaren är siktad på östra sidan. Snabb promenad på kostigar, bland grästuvor och taggiga björnbärssnår. Där är den ju! Kryss på den. Vid en av de sista rundorna har vi en sparvhök i nätet och en stare som ligger död under. Där berövade vi henne middagen. Visst var det en hona?

Sparvhök i nätet! Foto: Henrik Karlsson.

Solen dalar bakom oss och månen, nästan full, stiger upp ur havet. Näten binds upp och vi drar oss nöjda tillbaka till våra sovläger. Efter någon timme kommer meddelande och bild från Anton på stationen. Nattskärror har fastnat i nätet, som lämnades för ändamålet. Med hjälp av inspelat läte lockades de dit. Vilket gap! Vilket kap!

Nattskärre och göktyta! Foton: Martin Heinrich

Söndagsmorgonen är lika bedövande vacker. Härmsångare och näktergal läggs till listan. Solen ger dis över havet. Tornet på västsidan har bättre ljus. Mitt önskekryss dyker upp – fyra skärfläckor. Där finns även vitkindad gås, brushane, gluttsnäppa, kustpipare m.m. Vid lunchtid kommer en besökare och undrar vad det är för fågel som sitter i ett nät. Janne och jag går dit och det är en göktyta med sin slingriga hals. En vacker och rolig fågel. Starflockarna kommer, landar, lyfter och landar igen. Javisst, rosenstaren är där igen. Så många fåglar, så många upplevelser. Vid lunchtid börjar vi packa ihop. Martin sammanställer alla våra fynd. Nöjda och tacksamma lämnar vi denna vackra plats. Tack till er som ordnat det hela. Tack för god gemenskap. Vi återkommer gärna.

//Anna-Karin Karlsson